

balinca na »bubi« največ v celem mestu.

Kakor jagnje mesarju je sledila brivcu in za dobri dve uri se je vrtela po kuhinji s kodrasto »bubi« glavico. Pa kaj ljubkost kratkih kodrov, Kolenčke ni bolela več glava, saj to je bil glavni cilj in namen njenega balinca. Ozdravljena — pa še kodrasta, kako bi ne bila vesela in s tem tudi pomlajena!

Prijateljice so se izražale pohvalno glede prevrata na Kolenčkini glavi; nekateri moški gosti so molčali pri pogledu na stari balinc, najresnejši so bili glasnega mnenja: »Ako stara krava zbežlja, jej ni nobeden plot previsok.«

Naj že bo, kakor hoče: Kolenčeva mama je imela kratke lase in ne več glavobola! Zlodej je tičal še v tem, da so kodri v soparni kuhinji popuščali, se razvijali in kar naenkrat ni zgledala glava kot koštrunček, ampak kakor opuljen vrabec. Umetni kodri so sicer za prvi pogled mikavni, a nestalni in se spreminjajo z vremenom. Kar je solnce za vreme, to so brivčeve žgalne škarje za »bubi«, ki je up današnjega ženstva.

Mama je morala večkrat k frizerju. Ravno pri točki kodranja se je rodila nova težkoča: neprijetno in večurno čakanje v brivnici. Pri dobrodoči gostilni je čas drag in ga prevežati v brezdelju pri frizerki, je bil kamen spodtika in pomisleka pri sicer resni ter delavni Kolenčki. Ko je nosila kite, se je spletala sama, zakaj bi se ne kodrala sama? Ako bode lastnoročno obdelala »bubi« glavo, bo prihranila na času in denarju. Frizerske škarje si je kupila, eno ogledalo pred obraz, drugo še večje na zaboje za glavo in Kolenčkina česalnica je bila opremljena. Parkrat je šlo kodranje z lastno roko bolj počasi, ker z žarečim železom je treba previdno kretati po občutljivi glavi. Vaja je izmuštrala krčmarico tako v friziranju, da ji ni bilo niti najmanj žal za na vlako dolgih las.

V Kolenčkini gostilni sta bila takoj za hišno gospodinjno: čuvaj skok in mišji strah — murgl. Živela sta v zastopnosti, ker ju ni nikdo ščuval enega nad drugega. Dobivala sta hrano v ločeni posodi, a jo uživala skupno v kuhinji ali na veži. Le tu in tam se je pripetilo, da je bil skok prej gotov, šel pogledat k bolj počasnemu murglu, ga napodil od skleda s premočjo ter sam polizal. Pri večji krčmi morata biti pes in mačka, to je prastaro pravilo, ki je bilo spoštovano od Kolenčeve mame.

Pred dobrimi 14 dnevi v soboto na večer je šlo. Večja družba je naročila pečene piške, ki so bile pripravljene, le gospejin »bubi« je bilo treba še skodirati.

Eno ogledalo na mizo, drugo za hrbet na dva zaboja in škarje v peč. Skok in murgl sta večerjala v veži, da je bila gospa pri »bubi« bolj nemotena. Sedela je na stolu med obema ogledalom, — proti tilniku v laseh žareče škarje in na veži kot bi ustrelil: prh — prh — prh in smuk skozi kuhinjska vrata in v ogledalo pred gospo. Murgel je hušnil na pobegu pred skokom na mizo, prevrnil ogledalo in nesreča — nesrečna:

Kolenčki so zdrknile škarje iz roke, za vrat in po golem za pas! Kvišku in v obupni trenutni bolečini še na zofo ob štedilniku, dokler se ni žareče železo ohladilo na maminim hrbtu in si izžgalo samo izhod izza pasu!

Niso bile šala Kolenčkine opeklino. Na krik ter vik so hiteli gosti v kuhinjo in razbrali toliko, da se je dobra mamca pri friziranju opekla, ubila obe ogledali ter obžgala obleko na hrbtu. Z gospo v spalno sobo in po zdravnika. Vsa olja in mazila niso pomagala nič. Vročina je utisnila škarje globoko v hrbet obilne gospe in to je peklo ter žgalo eno celo noč in celi dan. Ponesrečena ni mogla ležati na hrbtu radi opeklino, na trebuhu ne radi debelosti, na strani ne, ker jo je prevračalo sedaj na trebuh, pa zopet na hrbet. V težkih dneh boleče in pekoče nesreče je največ predsedela na postelji in prejkotala nad opeklino. Ko je že lahko ostavila sobo, ko se je oddaljila neznosno pekoča vročina, rana ni hotela zaceliti. Kakor hitro se je potila, je zopet peklo, da bi bila plesala po stropu. Kaj je pomagalo

Kolenčki drugega, kakor pribežališče vseh nezacepljivih ran: sv. Rok. Vzdihi k svetniku ranocelniku so jo tudi porinili na pot spoznanja in kesanja. — »Bubi« je proklela in obljubila sv. Roku, da se bo spametovala pri laseh — kakor se je pri petah, le hrbet jej naj zacele. Kolenčkini dobri sklepi so bili že koj pri rojstvu tako dejanski, da ni videl nikdo več njene »bubi« glavice od večera nesreče, ker jo je skrila pod trdo zavezano ruto.

Ob času, ko beležim te vrste, je rana Kolenčeve mame tik pred zaceljenjem, sv. Rok v največji časti, »bubi« ferda, man in sklenjene dolge kite, če bodo le še zrasle, ker se je mama že bratila z Abrahamom. Ruta bo odložena, ko bodo daljši lasje in ko bo zahvaljen ranocelnik sv. Rok v svetišču nad Šmarjem pri Jelšah.

In kaj pa skok in murgl? Polukavata sočutno v Kolenčevo mamko; v svoji notrajnosti sta pa najbrž uverjena, da sta učinila dobro, ker se je gospodična spametovala pri temelju in kroni — pri petah in glavi!

Organistovske zadeve.

Te dni prejmejo račune in položnice taisti, ki še članarino niso poravnali. Kdor ne more poslati vsega, naj pošlje vsaj polovico, drugo pa v jeseni. Sicer pa, dalje se odlaga, večji je zaostanek. Društvo ima terjati zaostale članarine približno 8000 Din. Zato pa tudi odbor ne more tako delovati kakor bi rad, ker manjka denarja. Ako bi kdo dobil pomotoma opomin, pa ima že plačano, naj to javi tajniku Francu Klančnik v Šmartnem ob Paki. Članarina 2 Din na mesec je tako nizka, da jo zmore vsak organist. Kdor kljub vsem opominom ne bo nič plačal, bo črtan iz knjige članov. Na prošnje in vprašanja tistih, ki niso člani našega društva, se sploh ne bo oziralo.

V mnogih cerkvah imajo zelo slabe orglje, organisti pa pokvarjeno harmonije in razglašene klavirje, ne vejo pa mnogi, kam bi se obrnili in piskali koga, ki bi jim to popravil. Priporočamo tem potom za vsa taka popravila g. Josip Turin-a, Celje, Prešernova 11. On dela jako solidno in po nizki ceni.

Maribor. Župan dr. Juvan se je vrnil z bolniškega dopusta iz Gleichenberga in je zopet prevzel uradne posle na magistratu. — V občinskem svetu se je izvršila velika sprememba. Veliki župan je razrešil, oziroma odstavil občinske svetnike bivše socialistične stranke Bahuna, Jelena in Plevanča poleg že poprej odstavljenega Eržena. Na mesto socialnih demokratov so imenovani za člane občinskega sveta gg. Vladimir Pušenjak, zadružni nadrevizor, inženjer Dračer, tovarnar, ravnatelj tovarne »Kristal« Rupert Pivec in mizarjski mojster Ivan Klančnik. Upamo, da bodo novoimenovani mnogo pripomogli k mirnemu in pametnemu delu pri občini. — Mladi obrtniški naraščaj v Mariboru in okolici se je zopet pokazal, kaj zmore pridnost. Vajenci in pomočniki so priredili razstavo svojih del, ki je zelo lepa. Traja še do 7. julija in se nahaja v veliki Götzova dvorani. Slovesna otvoritev je bila na Petrovo predpoldne. Častitavo mladim obrtnikom. — Desetletnico svojega delovanja kot marljiv predsednik društva katoliških mojstrov v Mariboru obhaja te dni g. Ivan Lorber, slikarski mojster in hišni posestnik v Vetrinjski ulici. G. Lorber zbira krog sebe naše obrtnike-mojstre in vodi tudi dobro delujočo posojilnico katoliških mojstrov. Naše častitke! — Novo mestno kopalnišče na Felberjevem otoku pridno gradijo nač

in dan. Kopalnišče bo morda že koncem julija prvi del gotovo. — Velikanski nalive, oziroma prelom oblaka dne 28. julija je pokazal zopet, da so kanali v mestu mnogo premajhni. Voda je tekla po ulicah kakor v potokih in kanali niso mogli požreti velike množine vode. Pri novih kanalih bo treba to upoštevati. — Ustrelil se je v duševni zmedenosti policijski detektiv Anton Pučnik. Samomora so baje krive težke družinske razmere. — Nove palače g. mesarja Vlahoviča in trgovca g. Vlahoviča so že pod streho. Do septembra morajo biti stavbe že tudi na znotraj gotove. — V ponedeljek so se z mariborskega kolodvora odpeljali Orli in Orlice v Prago na velike orlovске slavnosti. Z glavnega kolodvora sta jih odpeljala okoli polnoči dva posebna vlaka. — Umrl je priljubljeni gimnazijski profesor g. Jakob Zimmerman, rodom iz Žiž pri Konjicah. Blagi pokojnik je bil splošno priljubljena osebnost. Umrla je isti dan gospa Ana Schober, vdova po znanem pekovskem mojstru Francu Schober. Svetila obema nebeška luči!

Sv. Peter pri Mariboru. V nedeljo dne 23. m. m. so se vršile volitve novega cerkveno-konkurenčnega odbora za župnijo Sv. Peter pri Mariboru. Izvoljeni so bili naslednji: Knuplež Ivan iz Vodol, Knuplež Matija iz Terčove, Fluher Ljudevit iz Metave, Verlič Franc iz Terčove in Stegar Franc iz Grušove, kateri so si izvolili iz svoje srede Verlič Franca, načelnikom. — Žalosten dogodek se se je izvršil v Terčovi. Nehvaležen sin je dejansko napadel svojega očeta. V sled lepega vremena smo seno večinoma že pospravili in tudi precej veliko ga je. Solčno vreme dobro vpliva na vinograde, kakor tudi na bilja, ki pričinja deloma zoriti. — V soboto smo praznovali god svojega farnega patrona sv. Petra in je bilo pri nas »žegnanje«. — Okrajni zastop v Mariboru je temeljito popravil in uredil cesto iz Maribora proti Sv. Petru p. M., tako da je sposobna za vse vrste vozil.

Marenberg. V bližnjih mesecih poteče deset let, kar je bila osvobodjena Dravska dolina izpod tujega robstva. Ta veseli dogodek in veliki jubilej ne sme iti neopaženo mimo nas. Treba je baš v Marenbergu kot središču Dravske doline dati temu izrednega povdarka. Zato je pripravljali odbor Narodne odbrane sklenil, da priredi dne 14. julija 1929 kolikor le mogoče veličastno proslavo tega jubileja po sledečem sporedu: 1. Zjutraj sprejem in pozdrav gostov na kolodvoru; 2. odkritje spominske plošče iz bron v Marenberški cerkvi v spomin v svetovni vojni padlim vojakom in onim, ki so padli v osvobodilnih bojih; 3. sv. maša na cerkvenem trgu, katero bo daroval koroški rojak in begunec prošt g. Serajnik iz Dravograda; 4. po sv. maši nastopijo na istem prostoru slavnostni govorniki iz Maribora; 5. povorka po trgu Marenberg; 6. velika narodna veselica na šolskem vrtu.